

УДК 130.2

Рубаха О. В. – ст. гр. КА-21

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ФІЛОСОФІЯ КОХАННЯ, ЧАСУ ТА ВІЧНОСТІ В СОНЕТАХ ШЕКСПІРА

Науковий керівник: доц. професор Цвіркун В. М.

З історичним періодом пізнього середньовіччя співпадає особливий період в історії європейського духовного життя та культури, який дістав назву доби Відродження, яку ще називають французьким словом Ренесанс. Ця доба належить до тих корінних зламів в історії людства, які обумовлюють рішучі зміни в усіх сферах життя. Доба Відродження виробила новий – гуманістичний, тобто антропоцентричний(а з позицій науки – геліоцентричний) світогляд, який вступив у боротьбу з феодализмом та середньовічним геоцентричним світоглядом, тобто таким, у якому все було звернено до Бога, щоб зосередити всю увагу насамперед на душі людини.

Ренесанс - доба Шекспіра. Він відроджує розуміння людини, її призначення, що закладене у Біблії, повертає до ідеї первісного християнства.

Глибокі почуття і думки героїв Шекспіра, їхні такі зрозумілі нам пристрасті, їх багате і таке благородне внутрішнє життя будуть близькими людям завжди, бо геній поета, розв'язуючи проблеми свого часу, змальовуючи тогочасне життя й людей, зумів сягнути у майбутнє. Глибоко пізнаючи історичну правду, Шекспір поставив у своїх творах такі масштабні та важливі для суспільства питання, що вони переходять із доби в добу, від покоління до покоління, зберігаючи свою життєву силу й безсмертя.

Тема кохання в сонетах Шекспіра нерозривно пов'язана з темою краси, з осягненням сутності прекрасного, тобто естетичного ідеалу. Цей зв'язок Краси і Любові набагато раніше спостерігаємо у Платона, у його «Бенкеті». Чуттєве кохання, тобто Чорний Ерос, це перша, нижча ступінь осягнення людиною краси як фізичної довершеності людського тіла. Воно веде до поступового усвідомлення краси духовної, і це вважається вже вищим етапом у розвитку почуття кохання.

В словнику Шекспіра «time» (час) – термін багатозначний: це і абстрактне вираження феномену часу, це і відбування його в людині, і плін його самого. Однак частіше за все «time» – поняття, яке об'єднує в собі і час, і простір. Час – це і зовнішня подія, і внутрішнє його переживання. Час постає як змістовна форма існування - всесвітній порядок взагалі, або певним чином впорядкований світ.

Складний комплекс переживань, які пов'язані з усвідомленням індивідуального характеру часу, ніхто в мистецтві Відродження не передав яскравіше і сильніше, ніж Шекспір у своїх Сонетах. Час – постійна і багатостороння розвинута тема шекспірівських сонетів.